

Partneři XXXV. Národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

PP & S.F.O.

Die Garten - Galerie

CHANO
PŘÍKRY

EPRONA

R Sager

Gorten Švýcarsko

EMBA
SOLID BOARD & BOXES

AD
servis

Penzion BARONKA

ŽELEZÁŘSTVÍ *z školy*
domácí potřeby - elektro

REKOS

BOLIJA

KONICA MINOLTA

CS23
COMPUTER SHOP

Gema
TUMOV

BEZEMA
COLOURS ARE OUR PASSION

ts
Semily

Ciba

ROKA
S.F.O.

HYBLER
NEBOHOTOVOSTI
SINCE 1974

Větrník, zpravodaj XXXV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, Náklad 220 ks. Zdarma.

Právě čtete

Mimořádné číslo

VĚTRNÍK

Ročník XXXV.

Sobota 16. října 2004

Co dodat na úplný konec? Napětí Vás, soutěžících divadelníků, opadlo, nastává čas radosti a veselí se, čas posledních pozdravů, stisků ruky, štamprlíček i hubiček. Pro mě ale je to ta nejtěžší a zároveň nejkrásnější chvíle, chvíle uzavřít si přehlídkový týden s Vámi všemi, ať jste tady ve velkém sále, malém sále, kuárně, síni, jevišti, technice, půdičce, kuchyňce, šatně, zkrátka kdekoli v divadelní budově Krakonoš.

Letošní rok 2004 i samotné přehlídkové dění mě dovedlo ke zpytování svědomí. I řekla jsem si, že teď je ta správná chvíle ve Vám vyznat. A tak se tedy před Vámi i za Vás vyznávám

z lásky ke své rodině, která mi svou tolerancí po desítky let umožňuje být při tom,

z lásky k místu, kde žiji, kde se mi tolik dostává,

z lásky ke slovu, jménu KRAKONOŠ,

pod nímž se skrývá nejen divadelní budova, vládce hor, ale hlavně spousta mých báječných kamarádů, bez nichž by tohle nebylo a o nichž já vím, že jsou mou stoprocentní neselhávající podporou.

Vyznávám se z hříchu lásky k divadlu, protože mi bere hodně, ale dává víc.

A co vy? Divadelní blázni! Přiznejte si to, vždyť vy jste na tom stejně jako já, jinak byste tu nebyli a rok co rok se sem nevraceli. A to je dobře, protože naše přehlídka je o divadle, o lidech kolem, o setkávání, o radostech i starostech všedních i svátečních, zkrátka o životě.

Loučím se s Vámi všemi, přeji hezký nejen dnešní večer, ale celý rok 2005!

A těším se zas příště tady v divadle města vysoko na hoře ležícího.

Svatava Hejralová

P.S. A děkuji, každý z Vás ví za co.

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA KRAKONOŠOVA DIVADELNÍHO PODZIMU 2004 – XXXV. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Jen letmý pohled na repertoár letošního Krakonošova divadelního podzimu zcela zřetelně prozradí, že vlastně šlo o festival komediální. Jedno jediné představení – Gazdina roba Kroužku divadelních ochotníků z Hvozdné – se tomuto žánrovému ladění zásadně vymykalo. Budiž hned v této souvislosti řečeno, že se také odlišovalo od všech dalších představení tím, že velmi ctižádostivě usilovalo o interpretaci textu Gabriely Preissové, aby z této interpretace vycházelo k důslednému samostatnému tvarování celé inscenace. Vznikl tak rozvinutý systém, jehož struktura uskutečnila důsledně příběh Evy jako příběh cílevědomé ženy, která neúprosně jde za svými rozhodnutími i za tu cenu, že se dostává do konfliktu s celým svým okolím. Její směřování je individualistické, tato Eva není jenom obětí, ale je také strůjcem svého osudu. Připočítáme-li k tomu práci s hudbou, pohybem, stejně jako scénografické řešení, které zdůrazňuje umělost divadelního prostoru, pak je nesporné, že tato Gazdina roba je inscenací ambiciózní, jež k

tomu v hlavních postavách svého trojúhelníku proniká k důmyslné a moderní tvorbě dramatických osob.

Ale vraťme se zpátky ke komediálnímu žánru, jenž určil podobu XXXV. Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Dvě věci jsou v tomto kontextu jasné. Tato převaha komedií ukazuje, že současné venkovské divadlo hraje pro potěšení svého diváka, že usiluje získat jeho zájem a být trvale na výsluní jeho příz-

ně. Dalo by se jistě uvažovat o tom, že tato tendence souvisí s celkovým směřováním naší mediální scény, především televize, v níž zábavnost zaujímá významné a dominantní postavení. Ale nechme tuto záležitost stranou a konstatujme, že jakkoliv to komediální ladění vypadá tak přitažlivě a snadně, jeho vybudování zdaleka takové není. Zejména tam, kde soubor volí text, který je typem komedie, jenž stojí na určitých nezměnitelných

Marcele Hlávkové	za roli Paní Barnierové v inscenaci hry Claude Magniéra	Oskar
Aleně Balajkové	za roli Evy, krajčírky v inscenaci hry Gabriely Preissové	Gazdina roba
Janu Balajkovi	za roli Mánka Mešjaného v inscenaci hry Gabriely Preissové	Gazdina roba
Pavlu Gabrhelíkovi	za roli Samka Jagoše, kožušníka v inscenaci hry Gabriely Preissové	Gazdina roba
Míle Doležalové	za roli Catte, prادلeny v inscenaci hry Carla Goldoniho	Treperendy
Dušanu Blažkovi	za scénu k inscenaci hry Raye Cooneye	1+1=3 (Jeden a jedna rovná se tři)
Josefu Juříkovi a Jiřímu Křivánkovi	za scénu k inscenaci hry Gabriely Preissové	Gazdina roba
Staňce Bergerové	za kostýmy k inscenaci hry Gabriely Preissové	Gazdina roba
Janě Čihákové	za režii inscenace hry Raye Cooneye	1+1=3 (Jeden a jedna rovná se tři)
Divadelnímu souboru Eduarda Vojana Brněnec	za inscenaci hry Raye Cooneye	1+1=3 (Jeden a jedna rovná se tři)
Kroužku divadelních ochotníků Hvozdná	za inscenaci hry Gabriely Preissové	Gazdina roba

*Na návrh odborné poroty Krakonošova divadelního podzimu -
Národní přehlídky venkovských divadelních souborů 2004
bylo rozhodnuto o doporučení k výběru do programu
Jiráskova Hronova 2005
(podle abecedy a bez udání pořadí)*

Divadelní soubor Eduarda Vojana Brněnec
s inscenací hry Raye Cooneye
1+1=3 (Jeden a jedna rovná se tři)

Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná
s inscenací hry Gabriely Preissové
Gazdina roba

*Na návrh odborné poroty Krakonošova divadelního podzimu -
Národní přehlídky venkovských divadelních souborů 2004
jsou udělena tato čestná uznání:*

Vlastě Datínské	za roli Mary Brownové v inscenaci hry Raye Cooneye 1+1=3 (Jeden a jedna rovná se tři)
Lubomíru Škrancovi	za roli Stanleye Gardnera v inscenaci hry Raye Cooneye 1+1=3 (Jeden a jedna rovná se tři)
Dušanu Blažkovi	za roli Detektiva seržanta Porterhouse v inscenaci hry Raye Cooneye 1+1=3 (Jeden a jedna rovná se tři)
Jiřímu Hlávkovi	za roli Bertranda Barniera v inscenaci hry Claude Magnièra Oskar
Liběně Štěpánové	za roli Markýtky, kramářky v inscenaci hry Ladislava Stroupežnického Naši furianti
Marcele Šénové	za roli Agáty, obchodnickovy dcery, nevěsty v inscenaci hry Nikolaje Vasiljeviče Gogola Ženitba
Milanu Krocovi	za roli Nenažraného, předsedy hospodářského správního odboru v inscenaci hry Nikolaje Vasiljeviče Gogola Ženitba
Markétě Koubové	za roli Checciny, nevěsty v inscenaci hry Carla Goldoniho Treperendy
Jaroslavu Vondruškovi	za práci s mladými herci na inscenaci hry Claude Magnièra Oskar
Divadelnímu souboru Scéna Libochovice	za temperament inscenace hry Ladislava Stroupežnického Naši furianti
Rudolfu Faltejskovi	za režii inscenace hry Carla Goldoniho Treperendy
Lence Faltové	za návrh scény a kostýmů inscenace hry Carla Goldoniho Treperendy

*Na návrh odborné poroty Krakonošova divadelního podzimu -
Národní přehlídky venkovských divadelních souborů 2004
jsou uděleny tyto ceny:*

Jiřímu Pošepnému	za role Richarda a Michala v inscenaci hry Roberta Thomase Dvojí hra
Lucii Nesvadbové	za roli Marie v inscenaci hry Roberta Thomase Dvojí hra

pravidlech obsažených v textu, která je třeba dodržovat, abychom dosáhli patřičného cíle - smíchu. Hned první tři inscenace byly tohoto typu. Dvojí hra Roberta Thomase v inscenaci divadelního spolku Krakonoš z Vysokého nad Jizerou měla v tomto směru velice nesnadný úkol. Text totiž spojuje dva žánry: detektivní hru a situační komedii. Inscenace vsadila spíše a zcela oprávněně na polohu komediální a ukázalo se, že je k tomu velmi dobře vybavena; na místě prvého a rozhodujícím silným hereckým potenciálem. Jiří Pošepný jako Michal přinesl řadu velmi zajímavých a různorodých podob své dvojrole, Lucie Nesvadbová jako Marie nalezla neobyčejně citlivě a přitom sdělně rovinu, v níž komediálnost se stávala jemnou parodií postavy i situací. Všichni ostatní se soustředěně zapojili do této ansámblové souhry, jež je také předností této

inscenace. DS Eduarda Vojana z Brněnce se rozběhl nápaditě a zkušeně k žánru situační komedie. Ve hře Raye Cooneye Jeden a jedna rovná se tři roztočil svižně, s hereckou chutí a invencí bláznivý kolotoč kolem osudu jednoho bigamisty. Kromě začátku druhé poloviny, kde některé situace stály na sice zajímavém charakteru, jenž byl ale zcela nezávislý na situaci a vlastně se vymykal žánru situační komedie. DS Vojan Libice nad Cidlinou měl možná, pokud jde o pravidla žánru, nejtěžší úkol. Komédie Clauda Magniera Oskar je komedie zápletková, což je žánr, s nímž se ne tak často v našich teoretických úvahách i praktických podobách počítá. V tomto případě hlavní postava je od počátku zapletena do složitých manévřů, které musí vykonávat, aby vyřešila některé skoro osudové problémy rodinné i podnikové. Inscenace je velmi dobře organizována, všechno tu funguje jasně a přehledně, jsou tu i některé dobré herecké výkony. Problém je ovšem v tom, že se nepodařilo zcela realizovat průběh zápletky, aby vzniklo centrální jádro celého nepatřičného jednání ústřední postavy, z něhož posléze vzniká i komediálně pojednané téma.

Otázka tématu se týká i inscenací dvou klasických komedií. Spolek divadelních ochotníků v Radnicích přijel se ženitbou Nikolaje Vasiljeviče

Gogola. Svým způsobem se dá říci o této inscenaci totéž, co bylo řečeno o inscenaci Oskara: všechno je na svém místě, všechno je přesně organizováno, všechno funguje. Herecký soubor je zkušený a disponovaný typově i svým herectvím pro tuto komedii. Co chybí, je téma, které by jednotlivé charaktery, situace i vymyšlené gagy spojilo dohromady a tak současnými očima nejenom Gogolův text interpretovalo, ale také objevilo jeho současnou komediálnost. Naši furiant

anti divadelního souboru Scéna z Libochovic se nepokoušeli o nějakou interpretaci, dokonce ani neusilovali o to, aby rozvinuli důrazně některé charaktery a některé situace. Jejich cílem bylo využít jeviště k tomu, aby náladou představení tak společné sdílením s chutí a zápalem.

Černý pátek DS mediální ladění předevztahu k určité situaci jedné postavy. Ne- lu spočívala v tom, že dramatika Aldo Niko- jimku – monology,

jistou společnou radostnou oslovilo diváky a vytvořilo tohoto textu hraného soubor-

Vojana z Desné má své ko- vším v jistém ironickém ci, která je viděna očima snadnost inscenačního úko- texty známého italského laje jsou – až na jednu vý- což je velmi složitý a obtíž-

ný útvar, který sice na první pohled vypadá jako útvar divadelní, ale proto- že chybí vzájemné jednání postav, jde o záležitost, jejíž scéničnost je na- prosto osobitá a jedinečná a vyžaduje proto i velmi invenčního řešení po- mocí jevištních prostředků. Ne ve všech aktovkách z Černého pátku se to zdařilo, takže ironičnost se objevovala někdy s velice malou intenzitou a tím se ztrácela i při- tažlivost a sdělnost tohoto ne zcela obvyklého celovečerního představení. Král k sežrání Ště- pána Jelínka, jež zahrál soubor Doveda Sloup- nice, byl zajímavý spíše způsobem, jímž při- stupoval k pohádkové látce, než svým výsled- kem. Metoda rozvíjení jevištní kreativity celé- ho kolektivu, která se nebojí ani improvizace,

je zapuštěna svým původem jak do dramatické výchovy, tak do autorského divadla. Výsledek samozřejmě má své četné problémy. Ale tento způsob práce má v sobě jistou inspiraci, která poukazuje na možnosti nějak jinak uchopit a zpracovat pohádkové náměty na jevišti. Obdob- ným způsobem přistupoval soubor Symposion z Třebechovic pod Orebem ke komedii Carla Goldoniho Treperendy. Snažil se komediálnost využít především jako impulz k uvolnění herecké fantazie, představitivosti, k rozvíjení radostného

hereckého projevu. V tomto smyslu se nerodila interpretace Goldoniho tex- tu jako proces, jenž jde zevnitř na základě důsledné analýzy slova, ale vzni- kala jakási volná lehkonohá jevištní stavba.

Krakonošův divadelní podzim 2004 neměl prů- kaznou vrcholnou inscenaci v tom smyslu, že by byla ve všech složkách dokonale vyvážená, vyrov- naná a bez zřetelnějších problémů. Ale podíváme- li se především na ono komediální ladění, které stanovilo a určilo charakter celé přehlídky, pak můžeme s potěšením říci, že jsme se tu setkali s inscenacemi poučenými, které si dokázaly poradit s nástrahami jednotlivých komediálních žánrů, vy- rovnat se s nimi často na velmi dobré úrovni, nebo přinejmenším neupad- nout do neřešitelných rozporů, které by inscenaci přivedly ke zcela podprů- měrné úrovni. To je velmi dobré vysvědčení pro XXXV. ročník Národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim a možná, že bychom v této souvislosti mohli dokonce prohlásit, že byla-li

tato přehlídka založena proto, aby se zdvihla úroveň venkovských souborů, pak tento letošní ročník touto svou poučeností potvrzuje, že toho- to cíle bylo dosaženo. A bylo by si jenom přát, aby tak vznikla jistá trvalá rovina kvality, z níž vysoká přehlídka může dále pokračovat a sta- novit si cíle nové, tuto kvalitu překračující a po- zdvihující.

Prof. PhDr. Jan Císař, CSc.